ROZSUDEK SOUDU (druhého senátu)

13. září 2006 *

Ve věci T-226/01,

CAS Succhi di Frutta SpA, se sídlem v Castagnaro (Itálie), zastoupená G. Robertim, F. Sciaudonem a A. Franchim, advokáty,

žalobkyně,

proti

Komisi Evropských společenství, zastoupené C. Cattabriga a L. Visaggiem, jako zmocněnci, ve spolupráci s A. Dal Ferrem, advokátem,

žalované,

jejímž předmětem je žaloba na náhradu škody údajně způsobené rozhodnutími Komise K(96) 1916 ze dne 22. července 1996 a K(96) 2208 ze dne 6. září 1996, přijatými v rámci nařízení Komise (ES) č. 228/96 ze dne 7. února 1996 o dodávce ovocných šťáv a džemů určených pro obyvatelstvo Arménie a Ázerbajdžánu (Úř. věst. L 30, s. 18),

* Jednací jazyk: italština.

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ
EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ (druhý senát),

ve složení J. Pirrung, předseda, N. J. Forwood a S. Papasavvas, soudci,
vedoucí soudní kanceláře: J. Palacio González, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 10. ledna 2006,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu a řízení

1 Dne 7. února 1996 přijala Komise (ES) nařízení č. 228/96 o dodávce ovocných šťáv a džemů určených pro obyvatelstvo Arménie a Ázerbajdžánu (Úř. věst. L 30, s. 18, dále jen „oznámení o nabídkovém řízení") na základě nařízení Rady (ES) č. 1975/95 ze dne 4. srpna 1995 o bezplatné dodávce zemědělských výrobků určených pro obyvatelstvo Gruzie, Arménie, Ázerbajdžánu, Kyrgyzstánu a Tádžikistánu (Úř. věst. L 191, s. 2) a nařízení Komise (ES) č. 2009/95 ze dne 18. srpna 1995 o ustanoveních, která se použijí na bezplatnou dodávku zemědělských výrobků v intervenčních skladech určených pro Gruzii, Arménii, Ázerbajdžán, Kyrgyzstán a Tádžikistán, upravenou nařízením č. 1975/95 (Úř. věst. L 196, s. 4).

2 Podle článku 1 nařízení č. 228/96:

„Zadávací řízení je vyhlášeno na dodávku maximálně 1 000 tun ovocných šťáv, 1 000 tun koncentrovaných ovocných šťáv a 1 000 tun ovocného džemu, jak je uvedeno v příloze I [...]." *(neoficiální překlad)*

3 Podle čl. 3 odst. 2 písm. a) nařízení č. 228/96 musí nabídka uchazečů uvádět pro každou položku celkové množství ovoce staženého z trhu, které se každý uchazeč zavazuje odebrat náhradou za veškeré náklady, které jsou spojeny s dodáním služeb a výrobků, které jsou předmětem zadávacího řízení.

4 Podle přílohy I nařízení č. 228/96 se položky 1, 2 a 5 týkaly dodávek 500 tun netto jablečné šťávy, 500 tun netto 50% koncentrované jablečné šťávy a 500 tun netto různých ovocných džemů, přičemž ovocem, které muselo být odebráno pro tyto položky, byla jablka. Položky 3, 4 a 6 se týkaly dodávek 500 tun netto pomerančové šťávy, 500 tun netto 50% koncentrované pomerančové šťávy a 500 tun netto různých ovocných džemů, přičemž ovocem, které muselo být odebráno pro tyto položky, byly pomeranče.

5 Dopisem ze dne 15. února 1996 žalobkyně podala nabídku na položky 1 a 2, nabízejíc odebrat 12 500 tun a 25 000 tun jablek náhradou za dodání těchto položek.

6 Společnosti Trento Frutta SpA a Loma GmbH se nabídly odebrat 8 000 tun jablek pro položku 1 a 13 500 tun jablek pro položku 2. Mimoto Trento Frutta uvedla, že v případě nedostatku jablek je připravena odebrat broskve.

7 Dne 6. března 1996 zaslala Komise Azienda di Stato per gli Interventi nel Mercato Agricolo (italská intervenční agentura, dále jen „AIMA") s kopií pro Trento Frutta oznámení č. 10 663 uvádějíc, že položky 1, 3, 4, 5 a 6 byly přiděleny Trento Frutta. Podle tohoto oznámení měla Trento Frutta obdržet přednostně jako platbu následující množství ovoce staženého z trhu:

— položka 1: 8 000 tun jablek nebo podpůrně 8 000 tun broskví;

— položka 3: 20 000 tun pomerančů nebo podpůrně 8 500 tun jablek nebo 8 500 tun broskví;

— položka 4: 32 000 tun pomerančů nebo podpůrně 13 000 tun jablek nebo 13 000 tun broskví;

— položka 5: 18 000 tun jablek nebo podpůrně 18 000 tun broskví;

— položka 6: 45 000 tun pomerančů nebo podpůrně 18 000 tun jablek nebo 18 000 tun broskví.

8 Dne 13. března 1996 zaslala Komise AIMA oznámení č. 11 832, informujíc ji, že zadala položku 2 Loma.

9 Dne 14. června 1996 přijala Komise rozhodnutí K(96) 1453 o dodávce ovocných šťáv a džemů určených pro obyvatelstvo Arménie a Ázerbajdžánu podle nařízení č. 228/96 (dále jen „rozhodnutí ze dne 14. června 1996"). Podle druhého bodu odůvodnění tohoto rozhodnutí bylo od zadávacího řízení množství dotčeného ovoce staženého z trhu zanedbatelné ve srovnání s požadovaným množstvím, ačkoliv bylo období stahování prakticky skončeno. Bylo tedy nezbytné pro splnění této operace umožnit úspěšným uchazečům, kteří si tak přáli, aby si vzali jako náhradu za jablka a pomeranče ostatní ovoce stažené z trhu v určeném množství, které z hlediska zpracování odpovídá dotčenému ovoci.

10 Článek 1 rozhodnutí ze dne 14. června 1996 stanovil, že ovoce stažené z trhu bylo dáno k dispozici úspěšným uchazečům (konkrétně Trento Frutta a Loma) na jejich výzvu podle následujících koeficientů náhrad:

„a) 1 tuna broskví za 1 tunu jablek;

b) 0,667 tuny meruněk za 1 tunu jablek;

c) 0,407 tuny broskví za 1 tunu pomerančů;

d) 0,270 tuny meruněk za 1 tunu pomerančů". *(neoficiální překlad)*

11 Dne 22. července 1996 přijala Komise rozhodnutí K(96) 1916 o dodávce ovocných šťáv a džemů určených pro obyvatelstvo Arménie a Ázerbajdžánu podle nařízení

č. 228/96 (dále jen „rozhodnutí ze dne 22. července 1996"). Podle třetího bodu odůvodnění tohoto rozhodnutí nebylo množství broskví, které bylo k dispozici, dostatečné pro ukončení operace. Bylo tudíž vhodné umožnit úspěšným uchazečům, aby mohli mimoto odebrat místo nektarinek jablka.

12 Článek 1 rozhodnutí ze dne 22. července 1996 stanovil, že ovoce stažené z trhu bylo dáno k dispozici Trento Frutta a Loma na jejich výzvu podle koeficientu náhrady 1,4 tuny nektarinek za 1 tunu jablek.

13 Dne 26. července 1996 na jednání se službami generálního ředitelství „Zemědělství" Komise, konaném na její žádost, předložila žalobkyně své námitky k náhradě jablek a pomerančů jiným ovocem, která byla odsouhlasena Komisí, a obdržela kopii rozhodnutí ze dne 14. června 1996.

14 Dne 2. srpna 1996 zaslala žalobkyně Komisi technickou zprávu vyhotovenou Dipartimento Territorio e Sistemi Agro-Forestali (odbor pozemkové a lesní správy) Univerzity v Padově o koeficientech hospodářských náhrad určitého ovoce pro účely jeho zpracování na šťávu.

15 Dne 6. září 1996 přijala Komise rozhodnutí K(96) 2208, kterým se mění rozhodnutí Komise ze dne 14. června 1996 o dodávce ovocných šťáv a džemů určených pro obyvatelstvo Arménie a Ázerbajdžánu podle nařízení č. 228/96 (dále jen „rozhodnutí ze dne 6. září 1996"). Zaslala toto rozhodnutí Francouzské republice, Řecké republice, Italské republice a Španělskému království. Podle druhého bodu odůvodnění tohoto rozhodnutí bylo vhodné změnit koeficienty stanovené rozhodnutím ze dne 14. června 1996 za účelem uskutečňování vyváženější náhrady

ovoce po celé období stahování broskví mezi jednak jablky a pomeranči používanými pro dodávku ovocných šťáv pro obyvatelstvo Kavkazu, a jednak broskvemi staženými z trhu jako platba za dodávku dotčených výrobků. Nové koeficienty se měly používat pouze na ovoce, které dosud nebylo odebráno úspěšnými uchazeči jako náhrada za dodané zboží.

16 Podle článku 1 rozhodnutí ze dne 6. září. června 1996 byl čl. 1 písm. a) a c) rozhodnutí ze dne 14. června 1996 změněn následovně:

„a) 0,914 tuny broskví za 1 tunu jablek,

b) 0,372 tuny broskví za 1 tunu pomerančů". *(neoficiální překlad)*

17 Žalobkyně podala dvě žaloby na neplatnost, jednu proti rozhodnutí ze dne 6. září1996 (zapsanou do rejstříku pod číslem T-191/96) a druhou proti rozhodnutí ze dne 22. července 1996 (zapsanou do rejstříku pod číslem T-106/97).

18 Rozsudkem ze dne 14. října 1999, CAS Succhi di Frutta v. Komise (T-191/96 a T-106/97, Recueil, s. II-3181, dále jen „rozsudek CAS v. Komise") zrušil Soud rozhodnutí ze dne 6. září 1996 ve věci T-191/96 a odmítl jako nepřípustnou žalobu ve věci T-106/97. Soud v podstatě vyhověl prvnímu žalobnímu důvodu na neplatnost ve věci T-191/96, zastávaje názor, že náhrada jablek a pomerančů broskvemi představovala závažnou změnu základní podmínky oznámení o zadávacím řízení, která nebyla upravena v zadání, a tudíž představovala porušení oznámení o zadávacím řízení, jakož i zásad transparentnosti a rovného zacházení (body 74 až 82).

19 Dne 21. prosince 1999 podala Komise kasační opravný prostředek proti rozsudku CAS v. Komise, bod 18 výše, zapsaný do rejstříku pod číslem C-496/99 P.

20 Dne 25. září 2001 podala žalobkyně projednávanou žalobu na náhradu škody.

21 Po vyslechnutí účastnic řízení přerušil předseda druhého rozšířeného senátu Soudu usnesením ze dne 17. července 2003 řízení v projednávané věci v souladu s čl. 77 písm. a) jednacího řádu Soudu do doby vydání rozhodnutí Soudního dvora ve věci C-496/99 P.

22 Rozsudkem ze dne 29. dubna 2004, Komise v. CAS Succhi di Frutta (C-496/99 P, Recueil, s. I-3801, dále jen „rozsudek Komise v. CAS") zamítl Soudní dvůr ve věci samé kasační opravný prostředek podaný Komisí proti rozsudku CAS v. Komise, bod 18 výše. V projednávané věci bylo tudíž znovu zahájeno řízení.

23 Na výzvu Soudního dvora předložily účastnice řízení svá vyjádření k dalšímu průběhu řízení v projednávané věci ve světle rozsudku Komise v. CAS, bod 22 výše.

Návrhová žádání účastnic řízení

24 Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— přiznal náhradu jí vzniklé škody způsobené rozhodnutími ze dne 22. července a 6. září 1996, vyčíslené na 1 385 163 eur [2 682 049 410 italských lir (ITL)];

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

25 Komise navrhuje, aby Soud:

— zamítl žalobu;

— uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

26 Podle ustálené judikatury je vznik mimosmluvní odpovědnosti Společenství ve smyslu čl. 288 druhého pododstavce ES vázán na splnění souboru podmínek, a sice protiprávnosti jednání vytýkaného orgánům, skutečné existence škody a existence příčinné souvislosti mezi jednáním a uplatňovanou škodou (rozsudek Soudního dvora ze dne 2. července 1974, Holtz & Willemsen v. Rada a Komise, 153/73, Recueil, s. 675, bod 7, a rozsudek Soudu ze dne 3. února 2005, Chiquita Brands a další v. Komise, T-19/01, Sb. rozh. s. II-315, bod 76).

27 Jelikož jsou tyto tři podmínky vzniku odpovědnosti kumulativní, neexistence jedné z nich stačí k tomu, aby byla žaloba na náhradu škody zamítnuta (rozsudek Soudního dvora ze dne 9. září 1999, Lucaccioni v. Komise, C-257/98 P, Recueil, s. I-5251, bod 14, a rozsudek Soudu ze dne 6. prosince 2001, Emesa Sugar v. Rada, T-43/98, Recueil, s. II-3519, bod 59).

28 Úvodem žalobkyně tvrdí, odvolávajíc se na rozsudek Komise v. CAS, bod 22 výše, že Soudní dvůr již uznal její právo na náhradu tím, že výslovně uznal, že žalobkyně měla zájem na podání žaloby na neplatnost rozhodnutí ze dne 6. září 1996, jelikož případné zjištění protiprávnosti, které se dopustil zadavatel, bude moci sloužit jako základ pro případnou žalobu na náhradu škody s cílem uvést situaci žalované do řádného stavu (bod 83).

29 Zaprvé Soud konstatuje, že závěry Soudního dvora byly učiněny v rámci přezkoumávání přípustnosti žaloby na neplatnost žalobkyně a nemohou za žádných okolností předjímat vznik odpovědnosti Společenství z konstatované protiprávnosti rozhodnutí napadeného v této žalobě.

30 Zadruhé žaloba na náhradu škody, na kterou odkazuje Soudní dvůr, se týká situace žalobkyně v souvislosti se zadávacím řízením v případě porušení zásady rovného zacházení, jak je uvedeno v rozsudku CAS v. Komise, bod 18 výše. Je třeba konstatovat, že projednávanou žalobou se žalobkyně nedovolává škody, která jí vznikla tím, že její nabídka nebyla na závěr zadávacího řízení přijata, ale škody, která jí vznikla jako hospodářskému subjektu působícímu na trhu, na kterém působí úspěšní uchazeči.

31 Argument týkající se významu rozsudku Komise v. CAS, bod 22 výše, tudíž musí být odmítnut.

32 Co se týče dovolávaných protiprávností, žalobkyně tvrdí, že rozhodnutí ze dne 22. července 1996 a ze dne 6. září 1996, tím, že jednak zorganizovala náhradu jablek broskvemi a nektarinkami, která byla určena jako platba za výrobky, které měly být dodány, a jednak stanovila pro provedení této náhrady koeficienty, představují porušení několika ustanovení. Zaprvé představují porušení oznámení o zadávacím

řízení, jakož i zásad transparentnosti a rovného zacházení, jak je uvedeno v rozsudku CAS v. Komise, bod 18 výše, který na základě těchto důvodů zrušil rozhodnutí ze dne 6. září 1996. Zadruhé představují porušení nařízení č. 1975/95 a č. 2009/95 zejména tím, že Komise provedla náhradu mezi ovocem nepatřícím do stejné skupiny ovoce v rozporu s tím, co je stanoveno v těchto nařízeních. Zatřetí představují porušení článků 33 ES a 34 ES, jakož i nařízení Rady (EHS) č. 1035/72 ze dne 18. května 1972 o společné organizaci trhu s ovocem a zeleninou (Úř. věst. L 118, s. 1) a nařízení Rady (ES) č. 2200/96 ze dne 28. října 1996 o společné organizaci trhu s ovocem a zeleninou (Úř. věst. L 297, s. 1; Zvl. vyd. 03/20, s. 55) v rozsahu, v němž v podstatě zakazují veškeré narušení zemědělských trhů a veškeré narušení hospodářské soutěže.

33 Co se týče škody, žalobkyně tvrdí, že musela prodávat své výrobky vyrobené z broskví a nektarinek za prodejní ceny, které byly nižší než náklady na jejich výrobu, aby se vyrovnala cenám Trento Frutta. Jako škody se dovolává ušlého zisku včetně ztráty běžných ziskových rozpětí. Mimoto se domáhá náhrady nákladů řízení a nákladů na poradenství, které musela vynaložit na ochranu svých práv.

34 Co se týče příčinné souvislosti, žalobkyně v podstatě tvrdí, že z důvodu náhrady jablek broskvemi a nektarinkami, původně stanovenými jako platba za dodané výrobky, a koeficientů stanovených pro uskutečnění této náhrady, Trento Frutta obdržela značné množství broskví a nektarinek za velmi nízkou cenu. Tento úspěšný uchazeč poté rozvrátil trh tím, že prodával své výrobky z broskví a nektarinek za velmi nízké ceny, v každém případě za ceny nižší než byly výrobní náklady žalobkyně. Žalobkyně uvádí, že byla nucena, aby přežila, prodávat se ztrátou.

35 Soud má za to, že v projednávané žalobě je třeba odlišit náhradu škody údajně způsobenou prodejem se ztrátou a náhradu nákladů vynaložených za účelem ochrany práv žalobkyně.

Právo na náhradu za škody způsobené prodejem se ztrátou

36 Soud má za to, že v projednávané věci je vhodné nejprve přezkoumat existenci příčinné souvislosti mezi dovolávaným protiprávním jednáním a údajnou škodou.

37 Podle ustálené judikatury se jedná o příčinnou souvislost ve smyslu čl. 288 druhého pododstavce ES, pokud existuje přímý vztah příčiny a následku mezi pochybením způsobeným dotčeným orgánem a dovolávanou škodou, přičemž je věcí žalobkyně prokázat příčinnou souvislost (rozsudek Soudu ze dne 30. září 1998, Coldiretti a další v. Rada a Komise, T-149/96, Recueil, s. II-3841, bod 101 a uváděná judikatura). Společenství může být považováno za odpovědné pouze za škodu, která vyplývá dostatečně přímým způsobem z protiprávního jednání dotyčného orgánu (viz zejména rozsudek Soudního dvora ze dne 4. října 1979, Dumortier Frères a další v. Rada, 64/76 a 113/76, 167/78 a 239/78, 27/79, 28/79 a 45/79, Recueil, s. 3091, bod 21; rozsudek Soudu ze dne 18. září 1995, Blackspur a další v. Rada a Komise, T-168/94, Recueil, s. II-2627, bod 52). Za účelem vyloučení jakékoliv odpovědnosti Společenství Soudu zejména přísluší, aby ověřil, zda těžkosti, se kterými se setkala žalobkyně na trhu, nemají ve skutečnosti souvislost s dovolávaným protiprávním jednáním (viz obdobně rozsudek Soudního dvora ze dne 30. června 2005, Alessandrini a další v. Komise, C-295/03 P, Sb. rozh. s. I-5673, bod 57).

38 V projednávané věci je tedy třeba přezkoumat, zda v rozsahu, v němž jediným cílem rozhodnutí ze dne 22. července 1996 a 6. září 1996 bylo jednak určit náhradu za ovoce stanoveného jako platba za dodané výrobky, a jednak stanovit koeficienty náhrady k jejich provedení, rozhodnutí skutečně způsobila údajnou škodu.

39 V tomto ohledu se účastnice řízení rozcházejí v tom, zda je pro účely posouzení škodlivého dopadu náhrady ovoce a stanovení koeficientů náhrady třeba zohlednit,

jak tvrdí žalobkyně, veškeré ovoce obdržené Trento Frutta, tedy 65 000 až 85 000 tun broskví a nektarinek, nebo zda by se mělo za tímto účelem vzít v úvahu, jak tvrdí Komise, pouze množství ovoce případně poskytnutého navíc z důvodu použití velmi výhodného koeficientu náhrady.

40 Je třeba připomenout, že pouze škoda vyplývající dostatečně přímým způsobem z protiprávního jednání orgánu Společenství je napravitelná (viz bod 37 výše). Co se týče náhrady ovoce, v rozsahu, v němž má vliv na velkou většinu ovoce, které Trento Frutta obdržela, analýza škodlivého dopadu její dovolávané protiprávnosti musí vzít v úvahu veškeré toto ovoce. Na druhé straně, co se týče koeficientů náhrady, analýza škodlivých dopadů jejich možné protiprávnosti se musí pouze vztahovat k množství ovoce dotčeného touto protiprávností, tudíž se pouze vztahuje na ovoce dotčené údajným nesprávným koeficientem.

K náhradě ovoce

41 Co se týče náhrady jablek a pomerančů broskvemi a nektarinkami, žalobkyně ve svých písemných vyjádřeních pouze vysvětlila, že z důvodu této náhrady Trento Frutta obdržela značné množství broskví a nektarinek za nízkou cenu.

42 Zaprvé, během jednání na dotaz jak tato náhrada, kromě skutečnosti, že byla nezbytná pro stanovení sporných koeficientů náhrady, mohla sama o sobě způsobit jakoukoliv škodu, jednak žalobkyně odpověděla, že bez náhrady by zpracovatelský trh broskví a nektarinek nebyl dotčen zadávacím řízením, jelikož tohoto trhu se zadávací řízení netýkalo, a jednak tvrdila, že Trento Frutta obdržela množství broskví

a nektarinek sedmkrát vyšší, než je její zpracovatelská kapacita, a musela zadat toto zpracování třetím osobám. Jelikož obdržené množství přesahovalo značně její kapacitu, Trento Frutta musela používat velmi agresivní obchodní politiku. Tato náhrada byla „dárkem" Trento Frutta, který jí umožnil značně posílit své postavení na zpracovatelském trhu broskví a nektarinek a získat značný zisk, i když tam byla předtím pouze malým subjektem.

43 V odpovědi na stejnou otázku Komise uvedla, že nikdy nepochopila jak náhrada, když se odhlédne od otázky, zda jsou koeficienty správné, či nikoli, způsobila škodu.

44 Z vysvětlení žalobkyně je zřejmé, že si ve skutečnosti stěžuje, že musela čelit silné konkurenci na zpracovatelském trhu broskví a nektarinek, tedy konkurenci, před kterou by byla na tomto trhu chráněna v případě neexistence náhrady.

45 Soud úvodem konstatuje, že náhradou ovoce, které mělo být poskytnuto Trento Frutta jako platba za splnění jejích povinností vyplývajících ze zadávacího řízení, Komise určitě přenesla případné účinky tohoto typu platby na trh původně nepředpokládaný zadávacím řízením. Je také nesporné, že z důvodu pravidel zadávacího řízení ovoce obdržené jako platba bude zpracováno úspěšným uchazečem nebo třetí osobou na výrobky (šťáva, pyré nebo džem) a uvedeno na trh těchto výrobků.

46 Je třeba nicméně uvést, že pokud by v případě neexistence náhrady tato platba byla uskutečněna původně stanoveným ovocem, úspěšní uchazeči by se chovali stejně a takové chování by mělo stejné účinky na relevantní trhy z důvodu aktu

Společenství, aniž by jakákoliv hospodářská újma vzniklá ostatním subjektům na těchto trzích byla napravitelná. V tomto ohledu je namístě konstatovat, že v rámci projednávané žaloby není dovolávána žádná protiprávnost, co se týče samotného zadávacího řízení a zejména s ohledem na skutečnost, že platba se měla uskutečnit ovocem staženým z trhu. Stejně není popírán úspěch Trento Frutta v zadávacím řízení.

47 Co se týče skutečné ceny, za kterou měla Trento Frutta získat dotčené ovoce, je třeba připomenout, že oznámení o zadávacím řízení stanovilo, že každá z položek bude přidělena uchazeči, který předloží nejlepší nabídku, tedy tomu, který bude žádat nejnižší množství ovoce výměnou za splnění svých povinností zpracovat a dopravit do dotčených zemí množství ovocné šťávy a džemů stanovených pro každou položku. Je namístě také uvést, že ovoce takto získané jako platba představovalo běžnou odměnu úspěšného uchazeče odpovídající v podstatě nákladům na splnění jeho povinností s případným odpovídajícím ziskovým rozpětím.

48 Z toho vyplývá, že jelikož úspěšný uchazeč Trento Frutta předložila nejlepší nabídku, co se týče množství požadovaného ovoce, není žádný důvod se *a priori* domnívat, že získala ovoce za výhodnou cenu. Naopak její úspěch v zadávacím řízení v zásadě ukazuje, že obdržela nejnižší možné množství ovoce, v každém případě množství nižší, než bylo požadováno ostatními uchazeči, jako platbu za splnění svých povinností. Trento Frutta konkrétně navrhla nabídku téměř o polovinu nižší, než byla nabídka, kterou navrhovala žalobkyně (viz body 5 a 6 výše).

49 Co se týče množství ovoce, které obdržela Trento Frutta, je třeba uvést, že náhrada žádným způsobem sama o sobě nezměnila základní mechanismus zadávacího řízení, tedy poskytnutí úspěšným uchazečům ovoce staženého z trhu z důvodu jeho přebytku. Jednak je třeba uvést, že takový mechanismus nutně předpokládá

dostupnost dotčeného ovce na trhu, a to ve velkém množství, pro všechny hospodářské subjekty, jelikož toto ovoce bylo staženo trhu z toho důvodu, že se nenašel kupující, který by ho koupil za cenu za stažení. Mimoto tento mechanismus předpokládá, že toto ovoce bylo *a priori* k dispozici na trhu před svým stažením za cenu, která se blížila ceně za stažení. Na trhu, na kterém probíhá stahování z důvodu poklesu cen způsobeného nadprodukcí, budou mít totiž tržní ceny přirozeně tendenci se vyrovnat cenám za stažení tlačícím tyto ceny. Z toho vyplývá, že žalobkyně nebo jakýkoliv jiný hospodářský subjekt mohl získat ovoce za cenu odpovídající hodnotě ovoce získaného úspěšnými uchazeči a navíc mohl získat také velké množství z důvodu přebytku dotčeného ovoce. Pokud byli úspěšní uchazeči zvýhodněni v oblasti hospodářské soutěže ve vztahu k ostatním subjektům na zpracovatelských trzích, je to pouze zásluhou lepších hospodářských podmínek jejich nabídek v rámci zadávacího řízení ve srovnání s nabídkami ostatních uchazečů.

50 Z toho vyplývá, že není prokázáno, že náhrada poskytla úspěšným uchazečům dodatečnou soutěžní výhodu ve vztahu k platbě uskutečněné na původních trzích. Zaprvé za předpokladu, že koeficienty náhrady zaručovaly hospodářskou rovnováhu mezi jednak pomeranči a jablky, a jednak mezi broskvemi a nektarinkami, náhrada přenesla na broskve a nektarinky správnou definici ceny ovoce definovaného během zadávacího řízení. Zadruhé nic nenasvědčuje tomu, že hospodářská výlučnost operace provedené Trento Frutta závisela na typu obdrženého ovoce, i když si tato společnost zřejmě přála platbu broskvemi. Zatřetí, vycházíme-li stále ze správné hospodářské rovnováhy, množství ovoce postupně obdržená Trento Frutta vyplývají ze skutečnosti, že tento úspěšný uchazeč získal pět ze šesti položek zadávacího řízení a tato skutečnost nebyla zpochybněna.

51 Zadruhé, během jednání žalobkyně tvrdila, že množství jablek, která měla být obdržena jako platba za dodávku výrobků na základě zadávacího řízení ve vztahu k celkovému množství jablek určených pro zpracovatelský průmysl, bylo minimální, zatímco tento vztah, pokud jde o broskve, byl významný.

52 Tímto argumentem se žalobkyně zřejmě snaží uvést, že platba podle zadávacího řízení by měla rozdílný dopad podle trhů dotčených touto platbou. Soudu nicméně nemůže posoudit dosah tohoto argumentu ve světle informací poskytnutých účastnicemi řízení. Žalobkyně tvrdila, aniž by byla zpochybňována, že 65 000 až 85 000 tun broskví a nektarinek, které byly zaplaceny Trento Frutta, představovalo 70 % italského trhu zpracovávajícího toto ovoce. Komise tvrdila, aniž by rovněž byla zpochybněna, že tato množství představovala 0,8 % italského trhu čerstvého ovoce. Žádná čísla nebyla poskytnuta ohledně trhů s čerstvými jablky nebo jablky pro zpracování. Jediné informace ve spisu týkající se trhu s jablky ukazují, že stažení tohoto ovoce z italského trhu bylo mnohem nižší než stažení broskví a nektarinek v dotčeném roce. Vzhledem k tomu, že důkazní břemeno nese žalobkyně, musí být tento argument odmítnut.

53 Zatřetí, žalobkyně tvrdila, že skutečnost, že Trento Frutta mohla vědět ode dne zadávacího řízení, že jí bude zaplaceno broskvemi, a znát své náklady na dodání, jí umožnila se chovat spekulativně. Jednak jistota, že obdrží broskve, existuje pouze od rozhodnutí Komise ze dne 14. června 1996. Kromě toho žádná informace ve spisu nenaznačuje, čím znalost typu ovoce, které bude obdrženo, mohla umožnit chovat se spekulativně za hranici toho, co je běžné, tedy za hranici nezbytné přípravy pro zpracování tohoto typu ovoce a prodeje výsledných zpracovaných výrobků. Co se týče znalosti nákladů na dodání, je třeba uvést, že tato znalost byla pozdní a nejistá, jelikož Komise mohla neustále měnit platbu vzhledem ke změnám koeficientů náhrady. Mimoto nic nenasvědčuje tomu, že údajná soutěžní výhoda vyplývá z náhrady ovoce. Bez ohledu na trh, na kterém se platba uskutečnila, totiž úspěšní uchazeči věděli dopředu, že obdrží ovoce za cenu odpovídající nejvýše ceně za stažení tohoto ovoce (viz bod 49 výše). Mimoto žalobkyně sama kvalifikovala trh s broskvemi a nektarinkami jako mimořádně transparentní, z čehož vyplývá, že informace o cenách byla málo zajímavá. Konečně, žalobkyně také znala tyto informace velmi brzy, jelikož mohla napadnout podmínky svou žádostí o přezkum u Komise před 26. červencem 1996 (viz bod 13 výše).

54 Z toho vyplývá, že s výhradou zachování přesné hospodářské náhrady ovoce stanovením odpovídajících koeficientů náhrad, nebylo prokázáno, že údajné výhodné dopady zadávacího řízení ve prospěch Trento Frutta vyplývají z náhrady ovoce, a nikoli přímo ze zadávacího řízení.

Ke koeficientům náhrady

55 Co se týče koeficientů náhrady stanovených spornými rozhodnutími, žalobkyně ve svých písemných vyjádřeních tvrdí, že údajnou škodu způsobilo zejména stanovení příliš štědrých koeficientů náhrady mezi jablky a broskvemi nebo mezi jablky a nektarinkami.

56 Soud úvodem připomíná, že škoda, které se žalobkyně dovolává, musí vyplývat přímo z dovolávané protiprávnosti koeficientů náhrady (viz bod 37 výše). Z toho vyplývá, že pro účely analýzy škodlivých následků této protiprávnosti se musí zohlednit pouze množství ovoce, která z dovolávané protiprávnosti vyplývají, za předpokladu, že se tato protiprávnost prokáže, tedy množství ovoce, která byla získána nad rámec správného koeficientu.

57 Zaprvé na dotaz během jednání, zda potvrzuje, že nemá výhrady proti koeficientu náhrady mezi pomeranči a broskvemi nebo mezi pomeranči a nektarinkami žalobkyně odpověděla, že taková otázka je z hlediska protiprávnosti náhrady bezpředmětná. Je tedy třeba konstatovat, že vzhledem k tomu, že tento koeficient nebyl zpochybněn, musí být považován za správný. Proto položky 3, 4 a 6, které měly být původně zaplaceny pomeranči, byly nahrazeny, aniž došlo k bezdůvodné platbě.

58 Zadruhé, pokud jde o položky 1 a 5, ze spisu vyplývá, že z důvodu odstupňování platby úspěšných uchazečů, Trento Frutta získala za tyto položky dne 29. ledna 1997, tedy maximálně během roku 1996, což je jediný rok uvedený v souvislosti s dovolávanou škodou, 5 611 tun broskví a 4 317 tun nektarinek.

59 Za předpokladu, že tato množství byla stanovena podle koeficientů napadených žalobkyní (tedy podle koeficientu 0,914 tuny broskví za jednu tunu jablek, vyplývajícího z rozhodnutí ze dne 6. září 1996 a koeficientu 1,4 tuny nektarinek za jednu tunu jablek, vyplývajícího z rozhodnutí ze dne 22. července 1996), použití koeficientů, které si přeje žalobkyně (tedy koeficientu 0,704 tuny broskví za jednu tunu jablek a koeficientu 1,25 tuny nektarinek za jednu tunu jablek), ukazuje, že Trento Frutta získala navíc přibližně 1 800 tun broskví nebo nektarinek.

60 Nebylo však nijak prokázáno, že těchto 1 800 tun získaných navíc mělo narušující účinek, jak tvrdí žalobkyně.

61 Zaprvé, co se týče kvantity, žalobkyně opřela svoje tvrzení o skutečnost, že Trento Frutta narušila stabilitu trhu prostřednictvím 65 000 až 85 000 tun broskví a nektarinek, které měla získat, což je množství, které představuje 70 % ročního množství zpracovaného italským průmyslem., Během dotčeného roku Trento Frutta nejprve získala pouze 21 000 tun broskví a nektarinek za všechny položky. Mimoto, jak již bylo připomenuto výše, mohou být zdrojem škody pouze množství, která byla poskytnuta protiprávně. Z toho vyplývá, že napravitelná škoda mohla být způsobená pouze 1 800 tunami, které byly nakonec dodány navíc, nikoli 65 000 až 85 000 tunami, které měly být dodány celkem. I když je možné připustit, že množství představující 70 % zpracovatelského trhu broskví a nektarinek má na tento trh určitý

účinek, takové uvažování nedokazuje, že 1 800 dotčených tun, které představují přibližně 1,8 % z přibližně 100 000 tun, které tvoří trh, může mít takový účinek. Navíc velikost vnitrostátního trhu není úplně relevantní, jelikož žalobkyně uznala, že Trento Frutta působí kromě tohoto národního trhu také na trzích zahraničních.

62 Zadruhé, pokud jde o cenu, žalobkyně vypočítala, že hospodářská hodnota ovoce, které mělo být dodáno Trento Frutta jako protiplnění za její služby, se rovnala v případě broskví 62,48 italským lirám za kilo (ITL/kg) a v případě nektarinek 51,44 ITL/kg, zatímco ona sama zaplatila za své broskve 260 ITL/kg a za své nektarinky 180 ITL/kg. Avšak i když je pravda, že tuny, které byly v konečném důsledku získány navíc, se rovnaly slevě z ceny množství, které mělo být dodáno, 1 800 dotčených tun představovalo slevu z 21 000 tun obdržených v roce 1996, jejichž účinek se rozplynul v celkovém množství dodaného ovoce, včetně ovoce, které bylo za správnou cenu dodané jako náhrada za pomeranče, které se předpokládaly od začátku. Těchto 1 800 tun tedy představovalo slevu o méně než 9 %. Tato případná sleva nemůže ani zdaleka vysvětlit rozdíl mezi cenou, kterou uvádí žalobkyně (260 ITL/kg za broskve a 180 ITL/kg za nektarinky), a cenou vypočítanou pro Trento Frutta (62,48 ITL/kg za broskve a 51,44 ITL/kg za nektarinky). Kromě toho Komise také předložila faktury prokazující, že cena tohoto ovoce se v roce 1996 pohybovala mezi 70 a 90 ITL/kg. Žalobkyně ostatně uznala, že cena broskví a nektarinek je velmi pohyblivá. Z toho vyplývá, že případná sleva 9 % nemá nic společného s mimořádně výraznými pohyby ceny tohoto ovoce na trhu a s údajnou škodou, která vyplývá hlavně z ceny ovoce.

63 Zatřetí, s ohledem na nevýrazný charakter případně získané výhody, lze tuto výhodu jen těžko považovat za příčinu údajné škody. Nic totiž nenasvědčuje tomu, že tato případná výhoda nebyla vstřebána náklady na zpracování ovoce, které představují podle číselných údajů poskytnutých žalobkyní o něco méně než 50 % ceny zpracovaných výrobků. Zaprvé, žalobkyně trvala na tom, že Trento Frutta nemohla v žádném případě mít nižší výrobní náklady než ona sama. Soutěžní výhoda tohoto úspěšného uchazeče proto mohla být pouze malá. Zadruhé, z běžného zisku se

musely odečíst náklady na zpracování podniků, které podle žalobkyně zpracovaly významnou část ovoce dodaného pro Trento Frutta. Z toho vyplývá, že údajná výhoda se stala minimální, a nemůže být příčinnou údajné škody.

64 Začtvrté a zapáté, i kdyby soutěžní výhoda ve vztahu k žalobkyni existovala, byla by výrazně nižší než běžný zisk 15 %, který žalobkyně označila ve výpočtu své škody, a v každém případě by byla nižší než obchodní rizika, která jsou typická pro dotčený sektor. Proto nepřekračují prostor pro obchodní manévrování, který v každém případě Trento Frutta náleží.

65 Za okolností projednávané věci, které jsou charakterizovány mimořádně variabilními náklady na prvotní suroviny a spravedlivou hospodářskou soutěží hlavního úspěšného uchazeče, tak případná výhoda způsobená koeficienty náhrad nemůže vysvětlit údajnou škodu.

Závěry ohledně práva na náhradu škody způsobené ztrátovými obchody

66 Konečně, i kdyby hospodářské důsledky uváděné jako škoda, které vyplývají z narušení trhu z důvodu nízkých cen uplatňovaných Trento Frutta, byly prokázány, žalobkyně neprokázala, že tyto následky nesla jinak než z důvodu oprávněného úspěchu úspěšných uchazečů zadávacího řízení, aniž by náhrada pomerančů a jablek, které byly předpokládané jako platba, broskvemi a nektarinkami, nebo koeficienty, na základě kterých se tato náhrada uskutečnila, mohly být považovány za přímé příčiny těchto hospodářských následků nebo za skutečnosti, které nepochybně přispěly k jejich vzniku.

67 Z uvedených skutkových zjištění vyplývá, že nebylo prokázáno, že údajná škoda byla způsobená dovolávanými protiprávnostmi. Z toho vyplývá, že podle judikatury již uvedené v bodě 27 výše musí být žaloba zamítnuta v rozsahu, ve kterém směřuje k náhradě údajné škody způsobené ztrátovými obchody žalobkyně z důvodu neexistence dostatečně přímé příčinné souvislosti mezi protiprávnostmi a touto škodou.

K právu na náhradu škody způsobené ochranou práv žalobkyně

68 Žalobkyně tvrdí, že náklady na technickou a právní pomoc, které vynaložila v souvislosti s ochranou svých práv, lze přímo spojit s údajnými protiprávnostmi a představují napravitelnou škodu. Při jednání žalobkyně vyčíslila tuto škodu na 28 628 eur s cílem zohlednit náhradu svých nákladů řízení v souvislosti s rozsudkem CAS v. Komise, bod 18 výše. Také Soudu navrhla posoudit možnost uznat náklady vynaložené na svou účast v zadávacím řízení v souladu s novou judikaturou vyplývající z rozsudku Soudu ze dne 17. března 2005, AFCon Management Consultants a další v. Komise (T-160/03, Sb. rozh. II-981).

69 Soud připomíná, že náklady vynaložené účastníky řízení na soudní řízení nemohou být jako takové považovány za újmu odlišnou od břemene nákladů řízení (viz usnesení Soudu ze dne 14. září 2005, Ehcon v. Komise, T-140/04, Sb. rozh. s. II-3287, bod 79, a ve stejném smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 10. června 1999, Komise v. Montorio, C-334/97, Recueil, s. I-3387, bod 54). Mimoto i když je podstatná část právní práce vykonána během postupu předcházejícího soudnímu řízení, je třeba připomenout, že „řízení" podle čl. 91 jednacího řádu se týká pouze řízení před Soudem, s vyloučením fáze, která mu předchází (viz výše uvedené usnesení Ehcon v. Komise, bod 79 a v tom smyslu usnesení Soudu ze dne 24. ledna 2002, Groupe Origny v. Komise, T-38/95 DEP, Recueil, s. II-217, bod 29 a uváděná judikatura). Uznat tedy, že tyto náklady jsou napravitelnou újmou v rámci žaloby na náhradu škody, by bylo v rozporu s nenávratným charakterem nákladů vzniklých

během postupu předcházejícího soudnímu řízení, jak vyplývá z výše uvedené judikatury.

70 Je tedy namístě se s návrhem na náhradu nákladů vynaložených za účelem ochrany práv žalobkyně v této věci vypořádat v rámci rozhodnutí o nákladech.

71 Pokud o jde o návrh na náhradu nákladů na účast v zadávacím řízení, je třeba uvést, že rozsudek AFCon Management Consultants a další v. Komise, bod 68, uznal právo na náhradu škody pokrývající náklady takové účasti, pokud byl tento postup podstatným způsobem stižen uplatňovanými protiprávnostmi, které ovlivnily šance žalobkyně získat dotyčnou smlouvu (bod 99 a 102). V projednávané věci však postup zadávacího řízení nebyl nijak zpochybněn a nebylo předloženo tvrzení, že žalobkyně ztratila šanci s přihlédnutím k událostem, které následovaly po tomto zadávacím řízení. Vzhledem k neexistenci tvrzení o protiprávnosti rozhodnutí o zadávacím řízení, uvedeném v oznámení ze dne 6. března 1996 a ze dne 13. března 1996, a k neexistenci údajné škody způsobené nedostatkem šance není namístě uznat právo na náhradu škody na základě rozsudku AFCon Management Consultants a další v. Komise, bod 68 výše.

72 Z výše uvedeného vyplývá, že návrh na náhradu škody spojené s ochranou práv žalobkyně je třeba zamítnout.

Obecné závěry

73 Jelikož není namístě vyhovět návrhu na náhradu údajných škod způsobených ztrátovými obchody a ochranou práv žalobkyně, žalobu je třeba zamítnout.

K nákladům řízení

74 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je namístě posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

SOUD (druhý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Žalobkyni se ukládá náhrada nákladů řízení.

Pirrung Forwood Papasavvas

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 13. září 2006.

Vedoucí soudní kanceláře Předseda

E. Coulon J. Pirrung